

MÓN NỢ NÚI SÔNG

Lời mở đầu:

Hôm qua ông hàng xóm của chúng tôi, **Dr. George (PhD)** Nhân viên Chính phủ Liên bang làm ở GAO, nói với tôi: "Cơ quan GAO chúng tôi ước tính mỗi năm người Việt các anh (you, Vietnamese) đổ tiền về Vietnam khoảng 18 tỷ dollars, qua các ngả du lịch, chuyển ngân, và đầu tư. Năm 2010, trị giá ngang với con số mậu dịch giữa 2 nước. Những số tiền mặt (cash, pocket money) các anh đem về Chính phủ tôi (my Government, not yours) không kiểm soát được".

Ông nói tiếp: "Vài ngày trước đây (few days ago) một số Tổ chức Người Việt các anh thỉnh cầu (petition) Chính phủ tôi (my Government) dùng áp lực tài chính và kinh tế đối với nước Việt Nam để đòi hỏi một vài điều cho các anh, mà các anh có thể, nhưng không tự mình làm lấy. **Các anh ươn hèn (You coward rats)**. Tại sao suốt lịch sử các anh cứ phải ỷ lại vào người ngoài. **Cho tôi biết, các anh là loại người gì?" (Tell me, what kind of people are you"?)**.

Tôi cứng họng. Khẩn khoản nhờ các huynh trưởng cao minh giúp tôi tìm câu trả lời.

Không lẽ tôi nói: "I do not want to be, but I am damned ashamed to be one of them" (tôi không muốn là người Việt, nhưng quả thực tôi nhục nhã là người Việt).

Ta chịu ơn người Mỹ cứu mạng. Nhưng hành động của chúng ta để họ nhìn ta là loại người (hay con vật) vô học dễ ghét (despicable people).

TRẢ LỜI "CÂU HỎI HÓC BÚA KHÔNG THỂ TRẢ LỜI"

Tôi đã viết xong bài Món Nợ Núi Sông, thì mới nhận được mail trên của Ông Dzu Minh, tôi thấy cũng không lạc đề, nên xin góp một vài ý kiến trong bài thay cho câu trả lời. Muốn trả lời được "câu hỏi hóc búa không thể trả lời" trên, thiển nghĩ không thể nói suông, mà toàn dân chúng ta phải trả cho xong Món Nợ Núi Sông mới được.

I. NÚI SÔNG LÀ GÌ?

Thưa: trước hết Núi Sông là **lãnh thổ lãnh hải Việt Nam** mà từ gần 5000 năm nay Cha Ông đã dày công khai phá và bảo vệ cho toàn dân chúng ta hưởng dụng. Đó mới chỉ là hình ảnh thuộc về vật chất bề ngoài.

Còn về tinh thần Dân tộc thì Núi Sông được gói gắm vào **ba Biểu tượng, mang tính chất Tinh thần và Tâm linh**, chứ không phải là những Hiện tượng hiển nhiên mắt thấy tai nghe đã xảy ra

trong lịch sử VN, vì đây thuộc lãnh vực huyền sử.

Mẹ Âu Cơ, Cha Lạc Long, Con Hùng vương đều là nhân vật văn hóa, mang Biểu tượng về triết lý Nhân sinh của Lạc Việt, một triết lý bắt nguồn từ con Người Nơi Đây và Bây Giờ, biết dựa vào những sự kiện thực tế thiết thân hàng ngày với con Người mà vươn lên những giá trị cao cả siêu việt của con Người, do đó mà có tên Nước là Việt của phương Nam. Phương Nam thuộc Hỏa, là quê Ly tức là nguồn Sống (Nhân) và nguồn Sáng (Nghĩa): Đó là Tinh thần và Đạo lý Việt Nam. (Ánh sáng truyền đi theo làn sóng hình sin <Nhân> bao quanh dòng photon truyền theo đường thẳng <Nghĩa>).

"Mẹ Tiên Âu Cơ" là biểu tượng của "Non Nhân": muốn tu dưỡng nguồn Nhân ái thì phải lên chốn vắng lặng như non cao, cực Tĩnh và bất Động mà tu dưỡng mới đạt.

"Cha Rồng Lạc Long" là biểu tượng của Nước Trí: muốn đạt nguồn lý Công chính phải lao mình vào lãnh vực cực Động trong thể giới Hiện tượng như những làn Sóng dạt dào trên mặt biển cũng như sóng ngầm dưới đáy đại dương như Lạc Long quân lặn dưới lòng biển sâu để có sự hiểu biết tròn đầy hay Chu tri (holistic knowledge), mà tránh cảnh phiến diện chia ly.

"Con Hùng vương" là biểu tượng của sức sống "Hùng cường hay Dũng". Muốn thể Con Hùng Vương phải trèo Non và lặn Biển để sống làm sao cho hài hòa được hai con đường lên xuống "Đi Về" ngược chiều đó mới đạt đức Dũng, để có khả năng Tự Chủ, Tự Lực, Tự Cường để làm Chủ Vận hệ mình, Gia đình mình, và Đất nước mình, nói cách khác là phải làm sao cho Tình Lý hòa hai, vì Tình thì u linh man mác, có thể cảm nghiệm, mà không thể suy nghĩ rõ ràng khúc chiết như Lý.

*Tiên (Tâm linh)/Rồng (Thế sự) là biểu tượng của Nghịch lý: Âm/Dương. * Hùng Vương là biểu tượng của Nghịch Lý: "Âm (Tâm linh: Vợ)/Dương (Thế sự: Chồng) Hòa". Đó là Biểu tượng, là Tấm gương cho Dân tộc soi chung mà sống Hòa với nhau. Do đó mới có câu: "Mẹ Non Nhân, Cha Nước Trí, con Hùng cường". Nói tắt: "Nhân, Trí, Dũng hay Tình, Nghĩa là Đạo lý Dân tộc".

Muốn có lòng **Nhân** thì phải un đúc nguồn Tình thuộc đời sống Tâm linh. Tâm linh là thể giới yên tĩnh, muốn tiếp cận thì phải ngồi tịch nhiên bất động, bỏ những phiền toái của cuộc đời, giống như việc lên núi cao, cho cõi lòng trống không, chỉ một mình cô đơn trực diện với vũ trụ bao la, đi vào Nội Tâm mà cảm nghiệm lẽ Trời Đất, mà: đôn hồ nhân, cố năng ái: đôn hậu tình người, tu dưỡng lòng yêu thương. Yêu thương mọi người, mọi vật và cả vũ trụ, vì "vạn vật đồng nhất thể" và "vạn vật tương liên": muôn loài đều có cùng bản thể và có liên hệ mật thiết với nhau", nhờ thế mà hàng ngày biết trau dồi nhân cách, biết vươn lên những giá trị cao cả làm người, để biết kính trọng và yêu thương không những mọi người mà cả vạn vật nữa, nhất là có lòng bao dung, biết tha thứ cho nhau để luôn Đoàn kết với nhau mà sống chung. **Theo Nho giáo thì đây là hành trình Vi Nhân Triệt Thượng.**

Muốn phát triển Lý Trí thì phải dùng Trí óc đi vào thế giới Hiện tượng, tìm hiểu mọi vật mọi việc cho sự hiểu biết được tròn đầy viên mãn hay là Chu tri, hầu tránh tình trạng phiến diện, để biết sống tương đối công bằng với nhau, giúp cho sự sống được Hòa Hòa với mọi người. Cách hành xử đó cũng có thể gọi là Nghĩa (Nghĩa = Lễ + Trí + Tín) tức là lễ sống hai chiều "Có Đi có Lại" để sống hòa với nhau, không gây cảnh chia rẽ mà bị phân hóa. Công việc này là ***Vi nhân theo con đường Triệt Hạ.***

Kiên trì theo nếp sống Nhân Nghĩa thì mới đạt tới đức Dũng, tức là sống sao cho hai lối Triệt Thượng và Triệt Hạ được giao thoa, thì khi đó con người mới phát triển toàn diện, mới có khả năng Tự Chủ, Tự Lực và Tự Cường, mới trở thành con người Hùng cường tức là Trai Hùng Gái Đằm, nhờ đó mà Nội lực từng cá nhân được phát triển và duy trì. Nếu tất cả con dân đều giúp nhau sống theo nếp sống Nhân Nghĩa thì đạt Chí Nhân và Đại Nghĩa. Mất Chí Nhân và Đại Nghĩa thì Dân tộc sẽ suy vong, tệ hại hơn là sa vào tròng Nô lệ. Đất nước suy vong là do Nhân dân thiếu Nội lực, nên phải chia bè chia đảng, chạy đôn chạy đáo, đi làm đầy tớ tứ phương!

Do đó mà chúng ta hiểu tại sao những nhà Duy Sử và những người Duy Lý chối bỏ Huyền thoại Tiên Rồng, vì họ theo nếp sống Duy Lý một chiều, tôn sùng khoa học, không chấp nhận những gì thiếu rõ ràng thuộc nguồn Tình man mác mà chối bỏ Tâm linh.

Chúng ta nên nhớ rằng Triệt Thượng (Trở về Nguồn) và Triệt Hạ (Đi ra Thế sự) là hai cực đoan (two extremes), nhưng khi Triệt Thượng và Triệt Hạ giao thoa hay giao hòa (interference) thì không còn cực đoan mà gây ra tác dụng Tiến bộ và Thái hoà. Đây là lối "Doãn chấp quyết Trung" để "Âm Dương hoà" hầu đạt Minh triết.

Đã là dân Việt Nam từ người được tôn là cao nhất đến kẻ thấp nhất, trong cũng như ngoài nước, thì trước tiên ai ai cũng đương nhiên đều là công dân Việt Nam, đều tự do được hưởng dụng hai giá trị vật chất và tinh thần cao quý trên, nên có bốn phận phải bảo vệ lãnh thổ và bảo vệ Nhân Nghĩa để mà sống còn, mà sống cho nên Người. Không ai có thể vin vào chức vụ cao thấp này nọ mà từ chối nhiệm vụ công dân mà lờ đi cái nợ Núi Sông, mà quên thực hiện giá trị cao quý làm Người của mình, nhất là trong giai đoạn dầu sôi lửa bỏng này.

Khi không góp công vào việc bảo vệ Nước thì Núi Sông sẽ bị xâm chiếm, không sống theo Nhân Nghĩa thì dân tộc sẽ dẫm đạp lên nhau mà khổ đau, gây ra cảnh bị phân hóa mà tan rã. Đó là nan đề được đặt ra cho mọi công dân Việt khắp nơi, thiết nghĩ không ai có thể trốn tránh. Đây là nhiệm vụ tinh thần, chính lương tâm mình bó buộc mình phải làm, nếu không làm thì bị lương tâm cắn rứt, nếu lương tâm không còn cắn rứt thì nên biết là mình đã đánh mất Hồn Việt rồi, tuy vẫn còn mang lốt "máu đỏ da vàng"!

II. ĐIỀU KIỆN CÔNG DÂN VIỆT ĐƯỢC CHẤP NHẬN TỶ NAN CỘNG SẢN

Để tránh khỏi cảnh bị CSVN áp bức, tù đày, bách hại, sau năm 1975, một số người không kể hiểm nguy, đã tìm mọi cách có thể để trốn thoát cho được khỏi Chế độ bạo tàn CS, nào là đi bộ, đi xuồng, đi ghe, đi tàu vượt biển, sau đó được bảo lãnh hay xuất ngoại theo diện nhân đạo, theo diện HO..., còn một số không nhỏ phơi thây trong rừng thẳm, chết chìm ngoài biển khơi!

Trừ một số ít người CS giả dạng các tu sĩ, trí thức lẫn vào trong đám người tỵ nạn để sau này tìm cách phá hoại cộng đồng tỵ nạn, còn đa số đều canh cánh trong lòng một niềm quốc nhục khôn nguôi, quyết tâm tìm mọi cách phục quốc. Khi được chấp nhận định cư ở một nước thứ ba thì ai nấy đều phải cam đoan không được hoạt động cho CS. Một điều quan trọng mà không người tỵ nạn nào có thể quên, vì quốc nạn, mà mình mới được chấp nhận tỵ nạn, nên tuy ở nước ngoài, nhưng món nợ Núi Sông vẫn đeo canh cánh bên mình. Nhờ 80 triệu đồng bào bị đọa đày, mà chỉ có chừng 3 triệu người thoát nạn và có đủ lý do được tỵ nạn Chính trị ở trên 100 nước ngoài.

Từ đây mỗi người Việt Nam đều có hai Tổ Quốc: một Quê Mẹ được sinh ra và nuôi dưỡng cho đến ngày ly hương, và Một Quê Cha ân nhân nuôi dưỡng. Một vai đôi gánh, bốn phận mỗi người tỵ nạn trở nên nặng nề hơn.

III. BỐN PHẦN CỦA NHỮNG NGƯỜI TỴ NẠN

Là người tỵ nạn đợt sau ở Hoa Kỳ, tôi chỉ biết đại quan đợt trước mà thôi. Khi đợt người tỵ nạn đợt năm 1975 được vớt ngoài biển Đông, chính phủ Hoa Kỳ cho đón tiếp vào hai trại tỵ nạn lớn, từ đó phân phối cho định cư vào nhiều tiểu bang, với chủ đích là cho người Việt tỵ nạn chóng hòa nhập vào "melting pot Hoa Kỳ". Thế nhưng sau một số năm, họ đã không hội nhập được vào nếp sống mới đó, khi liên lạc được với nhau, theo mỗi liên hệ tình Đồng bào, lần lần những người tỵ nạn giúp nhau quy tụ về một số tiểu bang có đời sống thích hợp hơn, giúp nhau ổn định đời sống cũng như duy trì Văn hóa Dân tộc! Trên đất nước Hoa Kỳ đã có những cộng đồng tương đối đông đúc người Việt. Nhờ đất nước Tự do cống hiến cho nhiều cơ hội, nên sau một thời gian họ đã thành công trong công việc làm ăn, cũng như giúp con cái học thành tài, họ cảm thấy phần nào thỏa mãn, nhưng chưa tổ chức được cộng đồng cho được ổn định và phát triển vững vàng.

Muốn thực sự xứng danh là người tỵ nạn chính trị, người Việt tỵ nạn phải làm trọn hai sứ mạng khó khăn và lớn lao: tổ chức cộng đồng và Yểm trợ quốc nội.

IV. TỔ CHỨC CỘNG ĐỒNG VÀ YẾM TRỢ QUỐC NỘI

Nhờ Tình Nghĩa đồng bào, mà khi sống trong cộng đồng ở hải ngoại, chúng ta mới có tinh thần "Lá lành đùm lá rách, chị ngã em nâng, tay đứt ruột xót, máu chảy ruột mềm...", chúng ta cần tổ chức cho được những Hội Tương trợ từng ngành, từng giới, từng đoàn thể liên hệ, v.v. trong

cộng đồng để tương trợ nhau trong cuộc sống xa quê hương hầu giúp nhau biết cách hội nhập hữu hiệu vào môi trường mới mà không đánh mất bản sắc Việt để cho tẩm thắm văn hóa Hoa Kỳ thêm khởi sắc, một mặt để giúp nhau ổn định đời sống, mặt khác giúp nhau thăng tiến nghề nghiệp, cũng như duy trì được bản chất cộng đồng tự nạn chính trị, không để cho những thành phần nằm vùng CS, đem lối sống gian manh phá nát cộng đồng. Do đó chúng ta nên có một Cơ chế Tương trợ Cộng đồng:

Trước tiên là các Tôn giáo phải hội lại cùng nhau vì "vạn giáo nhất lý", nên có mục tiêu chung là phục vụ con Người, phục vụ Đồng bào, làm sao duy trì tinh thần đoàn kết tương thân tương ái trong cộng đồng, tuy mỗi tôn giáo có những giáo lý riêng, niềm tin riêng, lãnh vực hoạt động riêng, nhưng đây chỉ là lối "thù đờ" làm cho bản sắc dân tộc thêm phong phú, chúng ta cần phải duy trì tinh thần kính trọng và quý mến nhau, để hợp lực nhau mà giữ cho tinh thần Cộng đồng, tinh thần Dân tộc ngày thêm khăng khít (Đồng quy). Đành rằng việc tôn giáo nào thì Tôn giáo ấy lo, nhưng nếu các tôn giáo không tìm được sự hợp tác trên tinh thần Dân tộc thì gây ra chia rẽ. Trong lịch sử nhân loại, vì niềm tin khác nhau, mà sự xích mích giữa các tôn giáo lại cứ triền miên xảy ra và rất gay gắt, nếu không có lòng Bao dung, Hỷ xả, Tha thứ thì các Tín đồ Tôn giáo sẽ đi vào con đường biến chất.

Việc các đại diện Tôn giáo không chỉ có mặt với nhau trong các buổi lễ cho có vì, mà là những vị lãnh đạo tinh thần phải giúp dân chúng duy trì tinh thần Dân tộc thực sự, các tôn giáo nên có những chỉ dẫn tích cực cho cuộc sống đời này và cả đời sau, đời này không tôn kính yêu thương giúp đỡ nhau mà sống bất công với nhau thì không hy vọng gì vào đời sau!

Các vị trí thức, các vị làm văn hóa, các vị làm truyền thông... cũng nên hợp lại với nhau theo từng khuynh hướng, từng ngành tìm hướng sinh hoạt chung mà giúp nhau duy trì và phát triển, nhưng cũng đừng quên tìm những phương cách hữu hiệu đóng góp cho con Người và Dân tộc về nhiều mặt, nhất là về phương diện văn hóa để nhận thức cho rõ nếp sống Dân tộc, về sự liên đới trách nhiệm và quyền lợi với Đồng bào, để không ai có thể làm ngơ, lảng tránh nhiệm vụ cộng đồng, vì đây là môi trường sống hàng ngày của mình. Các vị là cái đầu não hướng dẫn quần chúng trong mọi lãnh vực của Quốc gia để cho Quốc kế Dân sinh được thực hiện tốt đẹp, nên nhiệm vụ cao quý của quý vị rất nặng nề nhưng vinh dự cũng rất lớn lao!

Các vị trong Tập thể chiến sĩ VNCH. Là người dân VNCH không ai không đánh giá cao tinh thần Trách nhiệm và Danh dự của Quân lực VNCH, trừ một số Tướng Tá Quảng Lạc. Quý vị đã đem tâm huyết và mạng sống để cứu Dân tộc với niềm tin sắt đá là giải phóng quê hương khỏi ách CS bạo tàn. Nhưng vì đa số những người có trách nhiệm quốc gia không ý thức được vị trí chiến lược của VN trên bàn cờ quốc tế, nên không tiên liệu được kế sách thoát hiểm, đây là việc quá khó khăn đối với một tiểu nhược quốc lâm nạn CS, bị đẩy làm con tốt không thể qua sông. Khi một số các tướng tá nô lệ cùng nhau bẻ gãy nốt "cột xương sống còn sót lại của dân tộc" để họ làm trò hề mà không nhận rõ, quý vị vẫn quyết tâm chiến đấu cho đến khi đất nước sụp đổ từng

mảng mà cũng chưa nhận ra, trước cái thực tế hụt hẫng, cay đắng ê chề của con Người và dân tộc, tất nhiên không riêng gì quý vị mà ngay cả dân VN đều đau buồn bức xúc cho tận ngày nay, vì không mất mát và sỉ nhục nào to lớn và ê chề hơn.

Nhưng trước khi trách người chúng ta phải tự trách chúng ta. CS Việt Nam, một số các Tướng Quảng lạc miền Nam, các thành phần thân cộng miền Bắc miền Nam, những người hờ hững với Dân tộc... đều có đóng góp vào thực tế xót xa này! Chính CSVN miền Bắc, chính các tướng Quảng Lạc miền Nam và một số đồng bào nhẹ dạ hai miền đã bị lạc Hồn Dân tộc làm đầy tớ cho ngoại bang bên này bên kia, mà quốc gia lâm nạn. Dù nhiều dù ít, dù bất cứ ai làm, nhưng trách nhiệm chung cứ đổ lên đầu nhân dân Việt Nam. Chúng ta phải can đảm chấp nhận cái lỗi to lớn đó là lỗi chung của chúng ta, tuy CS Việt Nam làm, những người bị CS mê hoặc làm, những người ngoại quốc đưa đẩy con cờ, phục vụ cho quyền lợi của họ, nhưng vì "liên hệ huyết thống" chúng ta không thể phủ nhận những người con hoang vong bản đó là Đồng bào chúng ta, và cũng vì "liên đới trách nhiệm", chúng ta không thể quy hết mọi tội phá hại đất nước cho họ mà phải tội cho chúng ta là vô can, lỗi chúng ta là còn quá yếu hèn và kém sáng suốt để cho bóng tối gian dối phủ tràn khắp nước, chỉ vì cái tội bỏ Gốc Dân tộc. Khi đất nước đã tan hoang, không lo tìm đường cấp cứu, lại cứ đổ lỗi cho nhau, trách cứ nhau, mà dày xéo nhau hoài làm gì cho vô ích, mà chưa tìm cách rút ra những bài học từ kinh nghiệm thương đau mà sửa chữa, sửa chữa từ căn bản, từ Tình Nghĩa thiết tha của Đồng bào, Dân tộc! Đất nước Đại Hàn cũng có hoàn cảnh chia cắt tương tự như chúng ta, thế mà tại sao mà họ vẫn giữ vững được nền Độc lập.

Mặt khác ngày xưa thì các nhà cầm quyền Tàu thâm ác, nay thì Trung cộng hung hiểm là nguồn gốc cho mọi tai họa của VN. Ngày xưa thì họ áp bức bóc lột tận xương tủy, ngày nay thì TC lại trắng trợn quyết tâm tiêu diệt Dân tộc VN. Trong cuộc chiến Bắc Nam vừa qua cũng vì nguồn lợi to lớn nơi Tàu, mà VN bị bỏ rơi, sau khi miền Nam bị sụp đổ thì Trung Cộng lại càng nguy hiểm vô cùng cho dân tộc Việt Nam, vì nó được bồi dưỡng bằng thuốc bổ Tư bản!

Một nguyên do không kém quan trọng là chúng ta lấy Tâm địa, lương tâm của chúng ta để hiểu CS, cũng như lấy Tâm địa chúng ta mà hiểu Đồng minh, nên chúng ta đều bị lầm to. Đối với hệ thống CS cũng như Tư Bản thì mặt ngoài là quốc tế, nhưng mặt trong vẫn phải mưu lợi ích quốc gia. Còn đối CSVN vì quá ngu và quá tham, nên mới lao đầu làm Tay sai cho kẻ thù truyền kiếp, cái nòi đại Hán đại bịp Trung Cộng. Chúng ta không hiểu rõ CS vì CS "nói điều tốt thật tốt", mà việc làm thì "làm điều ác cực hiểm ác", nên nhiều người mới bị lầm, không chỉ đa số dân chúng ta mà nhiều người trên thế giới cũng bị lừa. Chúng ta cũng không hiểu nốt những người bạn của chúng ta, tuy giúp chúng ta nhưng họ vẫn đi kiếm lợi cho nhân dân nước họ là lẽ đương nhiên, không ai đem xương máu họ để chỉ bảo vệ chúng ta, khi không có lợi thì phải tìm cách phủ tay mà rút lui, người đi kiếm lợi không có gì để mà xao xuyến lương tâm. Sống trong cảnh nghèo nàn và lạc hậu, nơi mà nước rác rưởi thế giới cứ chảy vào chỗ trũng, đàng nào chúng ta cũng thua thiệt, đáng kể nhất là thua về Tâm lực và Trí lực!

Chúng ta phải can đảm chấp nhận những đắng cay khó nuốt đó, mà phải ý thức mọi vấn đề cho rõ ràng, có thể chúng ta mới tìm ra được lối thoát. Không có Tâm rộng và Trí sâu thì chúng ta không thể bắt đầu một công việc lớn lao nào. Vì bỏ nguồn gốc Nhân Nghĩa của con Người và Tình Nghĩa đồng bào của Dân tộc mà chúng ta trở nên yếu hèn, nên bị vây khổn trăm đường. Điều quan trọng thứ nhất là phải làm sao cho người dân chúng ta nhất là các vị lãnh đạo tinh thần, các vị trí thức biết cách sống tự Chủ, tự Lực, tự Cường mới giữ được nền Độc lập. Điều quan trọng hơn là không sống theo Nhân Nghĩa thì chúng ta không có Nội lực để thắng Tham tàn và Cường bạo bất cứ từ đâu, chứ không phải là mưu mẹo vặt, chúng ta phải trực diện với nan đề đó không thể né tránh, càng né tránh nó càng ập lên đầu lên cổ nhân dân chúng ta. Ngoài những công việc cần thiết hàng ngày, mỗi chúng ta cần lưu tâm rèn luyện Tư cách và Học hỏi để nâng cao khả năng, cũng như đóng góp cho công việc xây dựng cộng đồng. Được sống trong nước Tự do, có nhiều cơ hội và phương tiện để giúp chúng ta trau dồi Tư cách và học hỏi cho đến nơi đến chốn, khi đó mới đủ khả năng đáp ứng được với tình thế. Trong thời đại toàn cầu hóa, thượng hạ giao tranh lợi ráo riết này, làm trâu chạp đi sau thì chúng ta phải uống nước đục, phải can đảm giúp nhau vươn lên từ đống nát và yếu hèn. Không biết là tôi đã nói chuyện rông dài để quên đi việc trước mắt không, nhưng xem ra chẳng có việc nào khẩn thiết và quan trọng hơn việc này, vì có làm còn hơn ngồi chờ vô vọng, tuy chậm mà lại chắc, không bao giờ uống công vô ích, không đạt việc lớn thì được việc nhỏ, bao giờ cũng có lời.

Hãy tỉnh giấc mê đả kích nhau vô ích, mà chỉ cần nêu lên những điều tiêu cực và phải kèm theo đó những điều tích cực nên theo mà soi sáng vấn đề mà giúp nhau. (tiếc rằng không thể bàn dài ở đây).

Các vị làm công việc Giáo dục cũng vậy, ngoài công việc hàng ngày cũng nên quy tụ lại với nhau để nâng đỡ nhau, nhất là lưu tâm đến vấn đề trao truyền Văn hóa Dân tộc cho con cháu, để đừng mất Gốc, lạc Hồn. Mất Gốc con Người cũng như Gốc Dân tộc thì con Người xuống cấp, Dân tộc suy vong. Việc Giáo dục ngày nay, người ta chỉ lo việc thành Thân để có Khả năng ăn nên làm ra, mà không lưu tâm nhiều đến việc thành Nhân để có Tư cách, con người thiếu Tư cách thì chỉ làm nát xã hội cũng như cho chính mình. CSVN phá con Người và Dân tộc, mà chính những người thiếu Tư cách cũng có công đóng góp vào.

Các vị chuyên môn về khoa học kỹ thuật cũng vậy, nên ngồi lại với nhau để giúp nhau, nhất là tìm cách sống gắn bó với nguồn sống Nhân Nghĩa của Dân tộc, đừng để cho nguồn sống Dân tộc bị tắc nghẽn, cũng như liên hệ với cộng đồng, ngoài ra cũng nên luôn lưu tâm cùng nhau chuẩn bị kế hoạch chung, đến một lúc nào đó, quý vị có thể sẵn sàng cống hiến kế hoạch xây dựng xã hội, hầu góp phần cho dân tộc thoát cảnh khó nghèo khổ đau khi công việc xây dựng Dân chủ cần đến.

Những người làm Thương mại cũng nên có hội Tương trợ để giúp nhau trau dồi nghề nghiệp, ít nhất cũng giữ được chữ Tín, trau dồi Lương tâm nghề nghiệp để tìm mối lợi lớn chung, đừng

dùng mưu vặt hại nhau, cũng như để rơi vào tình trạng": Cá lớn nuốt cá bé". Cộng đồng phải giúp những người làm thương mại, để họ có khả năng giúp lại cộng đồng.

Đặc biệt là những người làm Chính trị tuy là khác phái, nhưng lại càng phải hợp nhau lại mà "học hỏi mà tìm tòi cho ra Chủ đạo Quốc gia để mưu phúc lợi cho mọi người", hợp tác với nhau trong những lãnh vực chung, chứ không dùng mẹo vặt chiếm ghế để mua hư danh, thủ tư lợi mà làm hại việc lớn, gây chia rẽ... Việc Quốc gia là việc lớn, phải có Lòng rộng Trí sâu thì mới đáng đáng nổi, những người làm chính trị Quốc gia mà không thấy nan đề cũng như chẳng có đáp đề Quốc gia thì chỉ làm vật. Ngày nay làm Chính trị không những phải thấu suốt tình hình quốc gia mà còn phải am tường tình hình quốc tế nữa.

Tuy CSVN là đảng ăn cướp, nhưng trong đó vẫn còn những người còn chút lương tâm nhận biết lỗi lầm mà quay về với dân tộc, trong điều kiện chúng ta phải có lối thoát nhất là Chủ đạo quốc gia. Mặt khác, chúng ta cũng phải thử nhìn lại xem những đảng phái từ năm 1954 ở miền Nam đến nay, xem có đảng phái nào đã đóng góp được những gì cho con Người và Dân tộc một cách tích cực không? Các chính trị gia đó nay đang ở đâu, làm những gì. Chứ một đảng mà chỉ có cái tên, mà thiếu Quốc sách và Nhân lực thì phỏng làm được những gì? Làm Chính trị là lấy điều Nhân Nghĩa mà phục vụ Quốc gia Dân tộc, còn dùng mẹo vặt của Tiểu Trí, mà mưu tiểu Danh, tiểu Lợi thì chỉ là Tà trị, chẳng hơn CS bao nhiêu!

Còn đa số Quần chúng thì nên tổ chức nhiều hội tương trợ để giữ Tình liên đới mà giúp nhau trong mọi lãnh vực có thể.

Một cộng đồng như thế là một cộng đồng có tổ chức, mọi người, mọi ngành mọi nghề đều phát triển không những về mặt vật chất, tinh thần mà cả Tâm linh nữa, do đó mà cộng đồng mới có dồi dào Nội lực gồm đủ Nhân tài với Tâm lực, Trí lực, và Vật lực. Với sự đồng Tâm nhất Trí như thế thì làm việc riêng chung nào mà không làm nổi.

Khi tạo dựng và duy trì được mối liên Kết các tổ chức tương trợ trong cộng đồng, rồi khi tất cả các cộng đồng được liên kết với nhau trong Tình Nghĩa Đồng bào thì mới tạo nên sức mạnh tổng hợp của Dân tộc để vươn lên vực dậy được.

Đã 36 năm nay, một thế hệ đã qua rồi, thế mà ngoảnh lại, chúng ta chỉ thấy công việc cộng đồng hình như chưa đặt được nền tảng, chỉ loanh quanh làm việc ngọn, mà quên Gốc, Gốc là un đúc Tình Đồng bào, thắt chặt mối liên đới giữa mọi người giữa mọi tổ chức, rồi cùng nhau giúp nhau làm phát triển mọi mặt để cho cộng đồng vững mạnh. Mặt khác lấy Nhân Nghĩa để xây dựng cộng đồng thì mằm gian ác và bất công CS không có đất này mằm, việc này là việc chống cộng từ căn bản, loại trừ CS hữu hiệu hơn là chỉ có việc biểu tình đả đảo.

Chẳng cần lý thuyết gì nhiều và cao siêu, chúng ta chỉ cần lấy Nhân Nghĩa là điều mà ai cũng

hiểu, mà xây dựng cộng đồng thì duy trì được tinh thần đoàn kết, nhờ điểm tựa đó mà làm cho cộng đồng phát triển mọi mặt.

Như vậy là làm Một việc mà được lợi đến Ba:

- Không những xây dựng được cộng đồng cho được vững mạnh để góp công xây dựng nền Dân chủ thêm phần vinh, cũng là cách đền ơn Đất Nước Quê Cha,

- Mà đồng thời có dồi dào Tư cách và Khả năng để yểm trợ tích cực cho Quê Mẹ đang bị chìm đắm trong vũng lầy Xã Nghĩa!

- Và mặt khác khi cộng đồng được xây dựng và củng cố bằng Nhân Nghĩa thì mầm "Tham tàn Cường bạo" của CS hết đất dung thân, thành phần nằm vùng cũng như thành phần "theo đóm CS ăn tàn" khó mà ra tay phá thối!

Đây không phải là chuyện mơ, mà thiện hóa cõi Thực xấu xa để vươn tới giấc Mơ tốt đẹp.

Trong việc yểm trợ Quốc nội thì không những chúng ta có đủ Nhân sự, phương tiện nhất là kinh nghiệm xây dựng cộng đồng. Khi xây dựng được một cộng đồng tốt đẹp thì sẽ giúp làm được nhiều cộng đồng trong các thành thị của quốc gia, chỉ có một điều đa số cộng đồng VN là làng xã, nhưng tinh thần lấy Nhân Nghĩa mà xây dựng thì không khác, kinh nghiệm xây dựng cộng đồng vẫn có nhiều điều khả thi. Chúng ta đã có nhiều "ban đại diện cộng đồng", nhưng vẫn chưa thể hiện được ý nghĩa "cộng đồng", mà chỉ còn là việc riêng của nhóm đại diện!

Nghiệm lại, công việc của cộng đồng thì mọi người trong cộng đồng cùng lo, việc của quốc gia thì mọi người dân phải góp sức, phải lấy tinh thần cộng đồng, tinh thần dân tộc mới làm nổi, kinh nghiệm này thì người VN có thừa, nhưng không có rút kinh nghiệm thất bại để đổi mới, để hoàn thiện, nên cũng uổng ngày trời phí sức người. Vì quá bức xúc với CS, mà chúng ta chỉ lo việc phụ mặt ngoài mà quên đi việc chính của chính chúng ta, gia đình chúng ta nhất là cộng đồng chúng ta, việc này gọi là vong nhân, vong gia rồi tới vong quốc, làm việc quốc gia theo lối "anh hùng cô độc", theo lối "Khôn độc đại đàn" thì rõ là chẳng đi tới đâu!

Một điều quan trọng khác, từ những người từ trên cao đến thấp, đều phải có nhiệm vụ công dân, dù có chuyên môn chuyên ngành cũng không thể bỏ qua tinh thần nền tảng công dân mà lo chung việc nước, ai cũng có trách nhiệm và quyền lợi đóng góp, miễn sao phân công trách nhiệm cho hữu hiệu để cho sự đóng góp chung được hiệu quả tối đa.

V. TRẢ NỢ NÚI SÔNG

Dân tộc Việt Nam có Tam cương, tức ba giếng mỗi làm Người: "Nhân, Trí, Dũng" là Nền tảng cũng như Nội lực của Dân tộc, chứ không phải Tam cương: Quân, Sư, Phụ theo Hán Nho bạo

động của Tàu. Tam cương này ít nhất cũng đã được Tổ tiên chúng ta nung nấu gần 5000 năm nay, nhưng nền tảng đã có từ thời Văn hóa hòa Bình cách nay ít nhất từ 12 ngàn năm đến 30 ngàn năm.

Bất cứ là ai, ai cũng có thể trau dồi và giúp nhau trau dồi lòng Kính trọng, Yêu thương, Bao dung mà Tha thứ cho nhau (tức là Nhân) và nhất là giúp nhau ăn ở tương đối Công bằng để sống Hòa với nhau (Tức là Nghĩa, được chi tiết hóa thành Lễ, Trí, Tín), hay cũng gọi là Trí, là Lễ Công chính, nói gọn là Nhân Nghĩa. Tam cương thì đơn giản, nhưng thực hành được là vô cùng khó khăn vì phải làm thường xuyên, làm suốt đời và mọi người cùng làm.

Nhiều nơi chúng ta đã có Đền Hùng, nhưng mỗi năm chúng ta chỉ thờ lạy, chỉ cúng bái, rước xách một lần cho có lệ, cho xôm trò, cho hoành tráng, nhưng chúng ta đâu có giúp nhau trau dồi hàng ngày nếp sống theo tinh thần Tam Cương còn lưu truyền nơi Biểu tượng Đền Hùng: **Mẹ Tiên: Non Nhân, Cha Rồng: Nước Trí, con Hùng Vương: Hùng cường.**

Vậy Nhân Nghĩa là gốc con Người cũng là gốc của Dân tộc, cũng là nguồn Sống Và nguồn Sáng tức là Đạo lý từ Trời Đất. Bỏ nếp sống "Nhân, Trí, Dũng" này là bị Lạc Hồn Dân tộc.

Để hiểu Kitô giáo, ta có thể quan niệm đức Chúa Cha là nguồn Sống Bác ái trên Trời cao, còn Chúa Con là nguồn Sáng ở Thế gian, Ngài là hiện thân của lý Công chính là lẽ công bằng để soi sáng ở đời. Sống theo Bác ái và Công bằng thì mới có đức Dũng để Tha thứ cho nhau được, nhờ dũng lực của ngọn lửa Thánh linh mới làm nổi. <Chúng ta nhận ra Thánh linh qua hình ảnh chim bồ câu hòa bình và ngọn lửa Yêu thương> mà sống hòa bình với nhau.... (Chúa Cha và Chúa con yêu nhau sinh ra Chúa Thánh Thần).

Ý nghĩa này nhiều người biết, nhưng biết để mà Nói chứ không để mà Sống, mà giúp nhau sống Hòa với nhau, chúng ta thất bại ở điểm nền tảng này, có được điểm Gốc này thì làm gì chẳng được. Gốc héo tàn thì làm sao cho Ngọn được tốt tươi?

Tìm cây đũa Thần ngoài con Người, ngoài Dân tộc thì chỉ là ảo tưởng! Quốc gia Dân tộc chính là môi trường nuôi sống mỗi một chúng ta hàng ngày, quên đóng góp bảo vệ môi trường sống, mà sống vô cảm, (Thiếu Tình) vô trách nhiệm (quên Lý công bằng) làm cho môi trường ô nhiễm là ăn bám, nên không ai có thể lờ quên! Quên là vong thân, vong quốc!

Tóm lại có sống theo Tinh thần Núi Sông thì mới có Tư cách và Khả năng trả được nợ Non sông, việc trả nợ này không ai có thể khước từ được, khước từ nhiệm vụ căn bản này là phản lại chính Mình, Tổ tiên mình, và Dân tộc mình!

Lý tưởng của chúng là đừng có mơ chuyện cao siêu xa rời cuộc sống, mà phải làm tốt việc thực tế thiết thân hàng ngày của con Người, bởi con Người và cho con Người theo tinh thần Dân tộc. Công việc của chúng ta khởi đầu từ con Người, ngay từ những việc nhỏ trong nhà Bếp, trong phòng Ngủ, đến việc to trong Cộng đồng và ngoài Xã hội, cũng như việc khó khăn về nguồn Tâm linh, tất cả hãy giúp nhau từ thực tế Đất thấp mà vươn tới nếp sống Trời cao.

Chúng ta phải chịu khó cùng nhau làm việc nhỏ để góp thành cái to, làm việc đơn giản để đan kết với nhau thành phức tạp, làm việc tầm thường để đạt kết quả phi thường, làm chuyện thấp hèn để vươn lên bậc cao siêu, từ Đất mà vươn lên Trời, thể hiện lòng Đạo Thật để cứu Đời Loạn, như lời Kinh Lạ Cha: "Vâng Ý Cha dưới Đất cũng như trên Trời" vì Thế giới Hiện tượng chỉ là tấm gương phản chiếu lẽ mờ của Thế giới Tâm linh (1), cứ nhìn vào Thế giới hiện tượng xã hội bên Ngoài thì nhận ra thế giới Tâm linh bên Trong của chúng ta ra sao, (hữu ư Trung tất hình ư Ngoài) mỗi người nên suy nghĩ kỹ về vấn đề này để cải thiện đời sống riêng và chung cho hợp lẽ Đạo.

Công việc xây dựng cộng đồng là Lò lửa thử vàng về Tư cách và Khả năng của tất cả mọi người (Tự nạn chính trị) chúng ta, không cùng nhau làm nổi chuyện này thì e rằng chúng ta khó làm nên thân việc lớn khác. Muốn làm việc này mà quên lẽ Nguồn Gốc con Người và Dân tộc thì chỉ là chạy loanh quanh hiện tượng rồi ren xã hội mà la lối, để diễn trò vô bổ kém vui!

Chúng ta rất cần những Young Vietnamese Leaders thắm nhuần "Gốc Nhân Nghĩa" của Dân tộc thì mới cứu nổi Dân tộc được, vì họ có ở trong lòng Dân tộc, có thiết tha ưu tư với vận mệnh của dân tộc, thì mới nắm rõ tình trạng xã hội nhất là khát vọng của Dân tộc thì mới đáp ứng được nhu cầu của Dân tộc, còn nếu quên Gốc Dân tộc thì chỉ làm được "công việc xin bố thí của kẻ tay sai" chạy lăng xăng bên ngoài! Nói thế không có nghĩa là chúng ta bài ngoại, không những cần phải học hỏi nước bạn mà hợp tác để phát triển, mà còn học hỏi ngay cả kẻ thù để thắng kẻ thù. Ta còn nhớ thời VNCH Đệ I, trong khi Đất nước mới thoát vòng nô lệ, vô số thù trong giặc ngoài xâu xé tới bờ, nước nhà mới bắt đầu bước vào tiến trình xây dựng nền tảng dân chủ, thế mà cứ đòi hỏi thi hành Dân chủ lâu đời như các nước Tây phương thì chẳng khác nào cứu con người bị đói lâu ngày mà cứ cho ăn uống quá nhiều thì ngộ thực mà chết, mà quả thực nó chết thật!

Cầu xin Hồn Thiêng Sông Núi soi sáng cho mỗi Đồng bào chúng ta nhận rõ mỗi một chúng ta là Ai, từ Đâu tới, đang ở Đâu, và nên Làm gì, và xin ban ơn Sức mạnh để mỗi chúng ta hoàn thành những Việc phải làm hàng ngày để xứng danh với nòi giống con Rồng Cháu Tiên hay rộng hơn là con Chúa, con Phật.

Trên đây là một vài ý kiến đóng góp cho công việc chung như là trách nhiệm của một công dân về phương diện Văn hóa, may ra đóng góp phần mình, một trong muôn vàn đóng góp khác cho

dân tộc.

Trân trọng,

VI. LỜI VIẾT THÊM

Trích từ e mail trên:

*TS George nói tiếp với ông Dzu Minh: "**Vài ngày trước đây (few days ago) một số tổ chức người Việt các anh thỉnh cầu (petition) chính phủ tôi (my government) dùng áp lực tài chánh và kinh tế đối với nước Việt Nam để đòi hỏi một vài điều cho các anh, mà các anh có thể, nhưng không tự mình làm lấy. Các anh ươn hèn (You coward rats). Cho tôi biết, các anh là loại người gì?" (Tell me, what kind of people are you"?***

Sống ở Hoa Kỳ đã hơn 36 năm nay, chúng ta mới chỉ thấy được nền Văn minh choáng lòa bên ngoài, mà không nhận ra nền văn minh này do đâu mà có, phải chăng là do bàn tay con Người Tự Chủ, Tự Lực, Tự Cường bắt nguồn từ những vị Tổ phụ Hoa Kỳ đầy lòng Bác ái, biết đem lẽ Công bằng thực hiện vào các Cơ chế xã hội cho mọi người cùng hưởng phúc lợi chung. Các con cháu đời sau vẫn duy trì được tinh thần tự Lực tự Cường đó, mà Hoa Kỳ đã vươn lên vai trò lãnh đạo thế giới. TS George là một trong muôn vàn người tiêu biểu. Ông đã nhìn thấy rõ ràng yếu điểm của dân Việt Nam, nên đã dùng được hai chữ: coward rat: loài chuột cống ươn hèn quá hay và thật chính xác, đây là lời vàng ngọc, chỉ có người ngoài có học vị nói thì may ra người Việt Nam mới lọt tai, chứ người Việt Nam mà nói với nhau thì họ coi khinh, vì sự thật khó nghe quá (trung ngôn nghịch nhĩ), thử nghĩ lại xem Triết gia Kim Định đã để cả cuộc đời miệt mài tìm lại tinh hoa nguồn gốc "Làm Người" của Dân tộc, thế mà có vị giáo sư thuộc Hán Nho cũng đi tìm nguồn Gốc mà đã nói với tôi, những gì của Kim Định phải vất đi hết, còn nhiều người trí thức khác thì "Kính Kim Định nhi viễn chi"!

Sở dĩ "coward" như "rat" là vì cột xương sống của "rat" đã nhũn không thể đứng thẳng trên đôi chân, mà phải bò bốn chân, ban ngày quang minh chính đại cứ sống lẫn trốn trong từng hang từng nhóm, phải xé lẻ đi ăn đêm, phải ăn bám, cậy trông vào ngoại lực, nhưng vẫn tự hào mình là anh hùng.

*Tôi thầm nghĩ, nếu còn nhận mình là người Việt Nam, là con Rồng cháu Tiên, còn có chút lương tâm, **còn nhận mình vẫn có liên hệ với nhau bằng tình đồng bào**, phỏng từ các vị lãnh đạo các Tôn giáo, các vị trí thức mọi ngành nghề, những vị làm chính trị, những người làm công thương, làm nghề nông, phỏng có ai chối cãi mình, vì "khôn Độc đại Đàn" mà không trở thành coward rat không, còn tôi quả là "coward rat", vì tôi đã tỵ nạn đến ba lần, tuy quá xót xa đắng cay nhưng tôi phải cố uống cho hết chén thuốc đắng này! Cái lỗi to nhất của dân tộc là đã đánh mất tinh thần Công thể, mối liên hệ Tình Nghĩa đồng bào, đánh mất nguồn Nhân Nghĩa là đánh*

mất cột xương sống Dân tộc. Tôi cảm thấy cần phải có nhiều lời Chân thật như thế mới tình giặc
ươn hèn, đó là chén thuốc đắng dã tật, chứ không phải là lời sỉ nhục Dân tộc!

Còn câu nói: "**Tại sao suốt lịch sử các anh cứ phải ý lại vào người ngoài.**" Thì quả là không
chính xác, vì là người ngoài, nên ông không thông hiểu lịch sử Việt Nam, chúng ta cần đính chính
để không làm nhục cha ông.

Qua gần 5000 năm lịch sử, Dân tộc nhỏ xíu Việt Nam đã đương đầu với hơn 1000 năm nô lệ giặc
Tàu, 7 lần đại chiến với Đại Hán vĩ đại, gần 100 năm nô lệ và 1 đại chiến với giặc Pháp mà Dân
tộc vẫn đứng vững trên đôi chân của mình. Đặc biệt vào đời nhà Trần trong 60 năm đã đánh bại
quân Nguyên ba lần, khi đó đoàn Kỵ binh của Mông Cổ đã cày nát thế giới từ Tây qua Đông. Quả
thật cha ông chúng ta đã không yếu hèn khiếp nhược chút nào!

Kể thời khi Pháp thuộc về sau, Dân tộc đã quá kiệt quệ, lại thấy văn minh Tây phương choáng
lòà quá, mới chối bỏ gốc Nhân Nghĩa của Tổ tiên, cố học cho được lối sống cá nhân chủ nghĩa
thiếu trách nhiệm liên đới, nới lỏng mối liên hệ Đồng bào, sống ru ngủ trên trời mây, mới vong
bản vong thân, nguồn gốc của sự phân hóa, đâm ra ý lại như coward rats!

Thử nhìn lại xem, vì mất gốc nên CSVN ở miền Bắc làm tô tử cho Nga cho Tàu mà chém giết và
cướp bóc Đồng bào, thậm chí còn dâng hiến Đất nước Cha ông cho kẻ thù mà cứ tưởng mình là
"Đình cao trí tuệ và lương tâm của nhân loại"! Cũng vì mất Gốc phải làm tay sai, nên một số
Tướng lãnh u muội miền Nam mới cam tâm làm trò hề Quảng Lạc, hủy diệt xương sống Dân tộc,
một số tôn giáo hiềm khích nhau, các vị trí thức phân ra nhiều phe nhiều phái, các vị làm chính
trị cũng chia nhiều đảng, tuy chia phe phái để phát triển bản sắc riêng là quý, nhưng không tìm
cách quay về Gốc Nhân Nghĩa Dân tộc để đoàn kết làm việc lớn chung thì mắc nạn lớn, còn đa
số nhân dân chủ lực của quốc gia cứ bị triển miên đói khổ và ngu dốt, thì làm sao mà Dân tộc
thoát khỏi kiếp coward rats! Một dân tộc tuy có đầu mà thiếu chủ đạo quốc gia, chỉ luẩn quẩn
theo phe phái mà xâu xé nhau như cua trong giỏ, thì phỏng đi được tới đâu? Mặt khác cả hai
phe Dân tộc Bắc Nam đều bị đẩy vào vai trò con tốt tay sai của hai phe quốc tế, làm gì mà không
bị nghiền nát điêu linh!

Vừa qua Nhạc sĩ Việt Khang đã cất lên lời ca thống thiết để cảnh tỉnh mọi người Dân Việt phải
phục hoạt lại Tình Nghĩa Đồng bào, liên kết với nhau trong Tình Nghĩa Đồng bào, mà cùng đứng
lên đáp lời Sông Núi. Lời Sông là Lời khuyên phải sống Công bằng phải Người phải Ta, cư xử
công chính với nhau mà đoàn kết với nhau. Lời Núi là nhắn nhủ phải Kính trọng thương yêu nhau
theo Tình Đồng bào mà chung Lòng, chung Trí, chung Sức làm việc chung, để đáp ứng được nhu
cầu Dân tộc thì mới cứu được Nước, nhờ cậy người ta như việc Thịnh nguyện thư tuy cần nhưng
chỉ là chuyện phụ, mà giúp nhau sống theo Nhân Nghĩa để đứng thẳng người lên mới là chuyện
chính của mỗi người dân Việt. Những lũ ruồi nhặng cứ bu vào ăn bần làm hư việc lớn quả là điều
quá ô nhục cho Dân tộc!

Đây là lúc mỗi một chúng ta phải tự vạch áo mình cho chúng ta xem chung, không thể để cái ung nhọt phân hóa quốc nạn này đầy đọa chúng ta làm coward rats mãi!

Những lời trên đây là tôi nhìn qua màn kính đen mà viết lách, còn qua lăng kính hồng thì: "Tuy Nhân tài ngày nay như lá mùa Thu, nhưng Hào kiệt đời nào chẳng có", chẳng bạo lực nào tẩy xoá được lương tâm con người, con người càng bị đè nén thì lương tâm lại càng vùng lên, chỉ cần chúng ta biết cách thức tình thì cả Dân tộc sẽ bừng tỉnh dậy. Người Việt nào cũng thông minh cũng hay cũng giỏi cả, chỉ vì đánh mất Gốc mà bị phân tán chia lìa. Tiếng hát Việt Khang mới chỉ là tiếng chuông cảnh tỉnh giấc mê, Thỉnh nguyện thư cũng chỉ là chuyện phụ về ngoại vận, bước đường chúng ta còn dài và khó khăn, cứ cùng nhau kiên trì vươn lên tu dưỡng Nội lực Nhân Nghĩa thì có ngày tới đích.

Thư ông Dzu Minh,

Tôi chẳng dám lên mặt thầy đời, nhưng tôi nghĩ có đôi điều mà tất cả mọi người trong Dân tộc chúng ta nên nhận rõ: Trải qua lịch sử gần 5000 năm, vì không muốn làm coward rats, mà Tổ tiên chúng ta đã trường kỳ chống Tham tàn và Cường bạo của nếp sống Du mục của phương Đông và phương Tây, nên Dân tộc chúng ta phải chịu cảnh trường kỳ đói nghèo kéo theo sự ngu dốt, đưa đến cảnh "Bần cùng sinh đạo tặc", do đó mà dòng máu Tiên Rồng đã phần nào biến chất thành dòng máu coward rat. Tệ nhất là khi thoát cảnh nô lệ đáng lẽ chúng ta phải thay máu, nhưng lại cứ ngủ mê trong giấc vong bản, nên loài coward rat ngày càng sinh sôi nảy nở, mà coward rat chỉ ở trong hang, đâu có thấy ánh sáng mặt trời, chẳng biết phải trái, chẳng cần liên hệ với ai, nên từng nhóm chỉ biết việc đi đêm ăn bám phá hoại, vì chúng nấp kín trong hang, khi có mỗi là ban đêm chúng ra dành nhau làm vấy bẩn môi trường, chúng ta chẳng nhận diện ra chúng, nên khó loại trừ.

Ông nghĩ lại xem, sau tháng 4 năm 1975, không kể thành phần nào, ai có khả năng đều liều chết chạy trốn, một số lớn được các nước phương Tây vì lòng nhân đạo mà cứu vớt, cứu mang. Thế rồi sau một thời gian hoàn hồn, lại quên hết mọi sự nhục nhã hiểm nguy, chúng nào theo tạt nẩy, không ai nghe ai, chẳng kể phải trái, những người dân bình thường lại mang "Áo gấm về làng" khoe khoang, những hạng ham chơi về quê ăn chơi trác táng cho rẻ, những vị trí thức viện lý do nhân đạo trở về cứu nhân độ thế, một vài kẻ to đầu cũng quy hàng, một số nhà làm chính trị cũng nài nỉ hòa hợp hòa giải, hay âm thầm hợp tác theo cách này hay cách khác, một số vị lãnh đạo tinh thần các Tôn giáo cũng viện cố Help the poor dẫn thân cứu trợ. Tất cả đều làm việc Đại Huệ bằng những Tiểu ân. Đại Huệ là công bằng Xã hội giúp mọi người sống lâu dài như là một con người, còn Tiểu ân chỉ là việc Bác ái tạm thời, không làm không ổn lương tâm, nhưng nhiệm vụ chính là của nhà cầm quyền. Những hoạt động này cũng âm u lắm chỉ có Trời mới biết. Tất cả chỉ là để lấp liếm cái bất lực chống Tham tàn và Cường bạo, vì cột xương cốt đã nhũn, cứ chạy lăng nhăng cho đỡ xao xuyến chút lương tâm còn lại. Ngoài những kẻ đem tiền về giúp gia đình ngặt nghèo thì chính những người này cũng đem tiền về góp phần cứu vớt CSVN

củng cố chế độ bán nước bạo tàn, họ chỉ làm việc nhỏ có hại cho việc to! Chúng ta đang mắc kẹt trong mối tơ vò này mà chưa gỡ ra!

Ông Dzu Minh ơi! Khi đã mang hình hài "**Máu đỏ da vàng mũi tẹt**" làm sao người ngoài không nhận ra chúng ta là người Việt Nam, chúng ta trốn đi đâu mà dẫu được cái hình hài hàng ngày cứ lù lù ra đó! **Vì liên đới trách nhiệm**, nên khi đã sống trong xã hội của con Hồng Cháu Lạc làm sao chúng ta chối từ được chúng ta không phải là coward rats cách này hay cách khác, tuy chúng ta không làm, mà để cho người khác làm rối loạn xã hội thì chúng ta cũng có trách nhiệm liên đới.

Theo thiển ý, không biết có kết quả hay không, điều đầu tiên là chúng ta hãy thẳng thắn nhận tội lỗi chung, trước tiên là chúng ta hãy giúp nhau thanh lọc máu coward rats đã nhiễm phải, mà làm hết sức mình để thay đổi cách ăn nết ở cho khỏi điếm nhục cha ông!

Ít nhất là phải biết nhận lỗi và cố sửa lỗi, may ra chúng ta còn vớt vát chút danh dự làm người còn sót lại. Tổ tiên chúng ta đâu có ươn hèn như thế, tất cả chúng ta nên theo gương Cha ông mà gắng lên vực dậy! Cầu xin Chúa, Phật, Hòn Thiêng Sông Núi trợ lực cho mỗi một chúng ta!

Xin Ông Dzu Minh cho tôi, một công dân Việt kính gởi lời cảm ơn TS George.

Hy vọng thay!

Việt Nhân